

[illegible]

הוא דענו מ'חיי' כר אבא
ושבש קדידי ע"ג כירי
וישלה שבת, ורשד ור
השבש בשבש שונג אבא
מבזבז אל איכל אל אגא,
לגלוג מבכשל יו להפיש
ל' שונג למוד אבא
בשבש השונג והמוד
רבה ורשד ורשד אבא
שונגת ב' שונג אבא מוד
מחר אל קנס רבנ אפילו
במוד, רב נחמן ב' יצחק
אבא שניון אקורין וקיל
כוחתה, וואחבני עליה
שונג קודר על גבי היר
וישלה שבת שונג אבא
מבזבז אל איכל ב' ורעלה
לרבה ורשד ורשד ב' קורשי.
ואקשנין שחמ א"ר אבא
שונגת שחמנו ל' צרנ
ובשבש שנישל ל' צרנ
ב' שונג ב' מודי מוח
ובחתייל חמין אבא ומה
ל' שחמ, שחמ א"ר ל' לזלס
ר'בנא חמין אבא אל
אבא שחמ א"ר מריר
דאד' מריר, ושעני אל
קשאי חמין אבא
ל' חבשיל לכחחיל, ורבי
יהודה אבא יודיה אל
קשאי, ואקניי ב' יודיה
ל' חבשיל שנישל ל' חמין
צמזבז אסור כירה שחמ
גספורה ל' קסופה ולשכ
אבא, ודאי דקתי חמין
משחמ ע"ג כירה ל'ב'ה
אבא ובחשיל שנישל ל'
קסופה, ורשד ורשד
דבירי רב נחמן ב' יצחק
קודר כוחתה, ל' חמין
קודר ובחשיל שונג גזיה

וַיִּסַּח מִשְׁנֵה הַיָּד: וְלֹא שָׁנָה.
גַּג לְמוֹזֵיד וְהִי דֶרֶשׁ לְהוֹ
ר לְלוֹכֵלָה אִי אֲמוּזִיד מִדְּמָה
יִירָה מִצְעוּד יוֹס יֵאָכֵל: דִּלָּא

שִׁכְחָה קְדִירָה עַל גִּבִּי
מִמָּהוּ אִישְׁתִּיק וְלֹא א"י
דֶרֶשׁ לְהוֹ ⁽⁶⁾הַמִּבְשֵׁל
בְּמִזִּיד לֹא יֵאָכֵל וְלֹא
רִב יוֹסֵף דָּאמְרִי תֵר
הוּא דָקָא עֲבִיד מַעֲשֵׂה
הָאִי דִּלָּא קָא עֲבִיד כ
רִב נַחֲמָן בֶּר יִצְחָק:
הוּא דִּלָּא אֲתִי לֵא יִעֲ
הָאִי דִאֲתִי לֵא יִעֲרוּמִי
מִיִּתְבִּי ⁽⁷⁾שִׁכְחָה קְדִירָה
בְּשִׁבְתָּ בְּשׁוּגָה יֵאָכֵל
בְּחִמְיָן שְׁלֵא הוּחֹמָא כ
יִשְׁלָל כֹּל צוּרֹם אִישׁ
צוּרְכִין וְתִבְשִׁיל שְׁבִישׁ
בֵּין בְּמוֹזִיד יֵאָכֵל דְּבֶר
חֲמִין שְׁהוּחֹמָא כֹּל
שְׁמִצְמִק וְרַע לֹו וְתֵר
אֲסוּר מִפְּנֵי שְׁמִצְמִק
יִיפֵה לֹו כְּגוֹן כְּרוּב וְפֹר
וְכֹל הַמִּצְמִק וְרַע
תִּבְשִׁיל שְׁלֵא יִשְׁלָל
נַחֲמָן בֶּר יִצְחָק לֹא
כָּאן אַחֲרֵי גִזְרָה אֵלֵּא
לְהִיתִירָא אִי קוּדֵם
אַחֲרֵי גִזְרָה קִשְׁיָא
גִּזְרִיתָא דָּאמְרִי רִב יוֹ
אֲבָא אֲמַר רִב כְּהֵנָּה
אֲוֹמְרִים הַמִּבְשֵׁל בְּשִׁנִּי
לֹא יֵאָכֵל וְה"ה לְשׁוֹכֵם
וְאֲוֹמְרִים שִׁכְחִים אֲנִי
קִשְׁיָא דֶר' מֵאִיר א
יְהוּדָה אֲדֶר' יְהוּדָה
קִשְׁיָא הָא לְכַתְחִילָה
אֲדֶר' יְהוּדָה נְמִי לֹא
וְקִטְמוּמָה כָּאן בְּשֵׁא
אִיבְעִיא לְהוֹ עֲבֵר וְ
רִבְנָן אוֹ לֹא ת"ש דָּאמְ
חֲנִינָא כְּשֶׁחֶלֶךְ רִבִּי יוֹ
שִׁנְשִׁתְהוּ עַל גִּבִּי כִירָה
מִצְמוּמִקוֹת שִׁנְשִׁתְהוּ ע
מֵאִי לֹא לְאוֹתוֹ שֵׁם
מִכְלָל דְּבִיצִים מִצְמוּמִק
נִינְהוּ אֵין דָּאמְרִי רִב
אַחַת נִתְאַרְחֲתִי אֲנִי
וְהִבִּאוּ לִפְנֵינוּ בִּיצִי
וְאִכְלָנוּ מִהֵן הִרְבֵּה
מִחֲזִירִין: אֲמַר רִב

כירה פרק שלישי שבת

לח.

עין משפט
נר מצוה

ז א מיי (פ"ג מהל' שבת
הלכה ד) ופ"ו הל' כג
סמג לאזין סה טור וש"ע
א"ח סימן שיה סעיף א:
ח ב ג מיי פ"ג מהל' שבת
הלכה ט סמג לאזין סה
טוש"ע א"ח סימן רנג סעיף
א:

קורמי"ש. פירות העוזר
(שיח בר).

[illegible]

בירה. אמר רבי חנינא
כשהלך רבי יוסי
לציפורי. הדבר שגרם לו
לילך לציפורי הוא שמפורש
בבבא מדליקין [דף ג'] יוסי
ששתק יגלה לציפורי.

שֶׁשֶׁבַת קָדְרָה עַל גְּבִי כִירָה וּבִישָׁלָה בִּשְׁבֶּת מָחוּ. אַע"ג דְּקִי"ל כַּחנִינִיא^א הֵכָּה צִנִּי דְלָלָה צִשְׁלִי כַּמְאָכֵל בְּן דְּרוּסְאִי דְמוֹדָה צִיה כַּחנִינִיא אִי נִמְי צִנִּי אִפִּי^ב בְּקִדְרָה חִייתָּהּ וְהָא דִּשְׁרִינִי בְּפִ"ק (דף יח: וסג) בְּקִדְרָה חִייתָּהּ הֵינְנוּ דְּרוּסָא^ב בְּתַנּוּר שְׁחוּמוּ רַב דְּלָלָה חִיּוּתִי יִתְבַּשֵּׁל עַד לַמָּחַר אֲבָל כִּירָה דְּלִשְׁטִי צִנִּי דִּשְׁטִי צִנִּי אִירָא^א: אֲסוּר לִדְלִיכָה לִמְחַשׁ שְׁנָה חֵמָה יִחְמָה: **אבֵּל** הָאִי דְרָא קַעֲבִיד מַעֲשָׂה בְּמוֹד נְמִי יֵאבֵל. תִּימָה דֵּהָא אָמַר בְּפִ"ק (סג) לֹא תִמְלֹךְ אִשָּׁה קִדְרָה עַסְקוּת כּו' וְאֵס תִּנְהַה לְמוֹלָאִי שְׁבֶת אֲסוּרִין בְּכַדִּי שִׁיעוּר ו'ל דְּלָלָהּ הִכִּי פִּיךָ שְׁפִיר מְבַרְיִיתָּהּ דְּמִייתִי: **בִּשְׁלָמָא** לָרֵב כַּחֲמֵן בִּי יִצְחָק כַּאֲן קוֹדֵם נִזְרָה כּו'.

תִּמְחָה לְרִי" (לִמְחָה תְּרוּוֹיָהּ קוּדֶה גִּוְיָה וְהָא דֶּשֶׁרִי בְּצִיִּיתָא שׁוּגֶה הִיִּינּוּ בְּצִיִּילָא כְּמֹאכֵל בֶּן דְּרוּסָאִי וְרַב נַחֲמָן" אִיִּירִי דִּלְגָּל בְּצִיל כְּמֹאכֵל בֶּן דְּרוּסָאִי כְּדֵי שֶׁרֶחַר רַ"ת דְּבִשְׁלָה שְׂפָתַי מִשְׁמַע שֶׁלֹּא הִימָּה קוּדֶה לֶכֶן כֻּלָּל מִבְּשׂוּלָת וְלֹא בְּעִי לְמִימַר נִמִּי דְּרַב נַחֲמָן סָבַר כִּר' יְהוּדָה דְּאֶסְרַר בְּתַשִּׁיל אִפִּי" בִּשְׁל כֹּל זָכְרוּ וְכ"ס לֹא בִּשְׁל מִשּׁוּם דְּלִימָּה ר' יְהוּדָה לֹא אִיִּירִי אֲלֵל בְּמִזְדִּי אֲבָל בְּשׁוּגֶה מוֹדֵר לְרִי"מ דֶּשֶׁרִי אִפִּי" לֹא בִּשְׁל כֹּל זָכְרוּ:

קשיא דר' מאיר אדר' מאיר.
כאן משמע דסתם חמין ותבשיל היו נמי מצושל כל זכרו' דאי לאו הכי לא הוה פריך מידי' ורשב"א אומר^נ דאפי' אי סתם חמין ותבשיל היו בלא צשיל כל זכרו פריך שפיר דהא צשיל הגרופה משמע בצרייתא לדעיל צשיל משהין כלל אפי' צשיל כל זכרו דאי הוה שרי צשיל כל זכרו ה"ל לפרש מה הן משהין צשיל הגרופה כדמפרש^ט אגרופה' והכא שרי ר"מ צשיל כל זכרו אפי' צשיל הגרופה^י מ"מ נראה דסתם חמין ותבשיל היו נמי צשיל כל זכרו מדפשיטא ליה לתלמודא דמאן דלסר להחזיר אסר אפי' צשיל כל זכרו כדמוכח גבי ואף ר' אושעיא סבר כו'^{יב}.

הא לבתחלה הא דיעבד. לא סגי
בהאי שניא^א דהא לעיל שרי
ר' מאיר סתם חמין דהויא אפי' לא
הומונו כל זורכן אפי' לבתחלה והכא
אסר^י חמין שלא הומונו כל זורכן אפי'
דיעבד אלא ריבוי לשני דממשני
אקשיא דר' יהודה אדר' יהודה הו'
בגרופה וקטומה הא בשאינה גרופה^י
ואדרבי יהודה נמי ריבוי לשניא^י
(דהכא) דהא לבתחלה הא דיעבד^י
דהא בשאינה גרופה אסר לעיל
אפי' חמין שנמשל כל זכרו והכא
שרי^י אלא דליכא לשניי הא לבתחלה
הא דיעבד^י:"

עבר ושהה מאי. דלגלג בשיל
כמאכל בן דרוסאי ליכא
לאוקמי דהא כדר פטט לעיל לאיסורא
כדר נמי דב יאמר ויהא לשן

דמבעיא ליה בבביל ובבבוג^א ואינינו דרי יהודה^{בב} אע"ג דלין הלכה
אפי' אסר מטמא ויפה לו דוקא במזיד^ב או דילמא אפי'
היה מדקאמר ושמיה ולא קאמר וסיהו ומיהו לשון עבר ושהה משמע
ה גזירה צעו דאחר גזירה פשיטא דאסור בבבוג כמו מזיד:
ונורא דאסר דכפרישית לעיל והיינו כרב דאסר לעיל מטמא ויפה לו:
אפילו

על גבי כירה, (שמא) [ש"מ] עבר ושהה קנסו רבנן. ודחינן לא אסר להו לעשות כן אלא לשבת רה גרופה וקטומה. והני מילי שלא הניחם ע"ג קרקע כלל אלא מחזיקם בידו ודעתו עליהם

כעוזרדין קורמ"ש בלע"ז. ומדאמר ואכלנו הרבה מכלל דיפה להן:
מחזירין

בשוגג ומייתי ראייה ממעשה דר' יוסי דאסר^{כ"ה} ומשמע ליה דאפי' בשו
במזיד כמו עברה ולשה דפסחים (דף מז.) ואומר רשב"א דק
לא לשבת הבאה. כולה סוגיא בשאינה גרופה דגרופה ליכא שום

לן עבר ושהה מאי. ואחינן למיפשטא מהא דתניא דאסר רבי יוסי בצפורי ביצים מצומקות שנס' יוסי" בה"א אף מחזירין. אוקימנא הא דתני מחזירין בשבת הוא ואפילו כמה פעמים ודוקא